

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਾਲ ਆਈ ਗ੍ਰਾਮ ਆਦਿ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

1951

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। -ਜਵਾਬਦਾਰ।

Dec 24th

1949 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 8

ਇਨਕਮ ਏ.ਆਰ.ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI), ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (1)* ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। .buiw\ .xees^ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XV), ਸੇਕ ਕਟਿਸ ਰੀ ਅਤੇ . > A - ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਐਕਸੈਸ ਪ੍ਰੋਮਟਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ 'ਤੇ। n) ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਦਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਟ੍ਰਾਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਿਏਟ ਓਨਸ ਐਬੁਲੇਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਐੱਸ.ਟੀ.ਡੀ. - ਇੱਕ ਦੱਸੀ ਜਾਤੀ ਦਾ, ਸਵਾਲ ਪੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ <ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੱਭੀਆਂ ਅਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ' 71 ਲਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। 1940, ਫੈਸਲੇ ਲਈ.

28 ਜੁਲਾਈ 1943 ਤੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ 1944 ਤੱਕ ਚਾਰਜ ਯੋਗ ਅਕਾਊਂਟਿੰਗ ਪੀਰੀਅਡ ਲਈ, 1940 ਦੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ।

ਐਸ ਡੀ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਕੋਐਲ ਮਹਿਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ.ਸ਼ੀਕਰੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

Messrs Salig-ram etc.,
v.
Commissioner of
Income-tax

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 21 ਜੁਲਾਈ 1949 ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ:-

Kapur J,

1. ਕੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ - ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਨੂੰ

ਘਟਾਉਣਾ ਸੀ?

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਐਕਸੈਸ - ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਸ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? "

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ-ਕਾਫੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਬਿਆਨ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ:-

S^R" ਰੋਮ

ਚੂਨੀ ਤਾਈ

ਮੁਨੀ ਲਾਲ

ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ-

- (1) ਇੰਡੀਅਨ ਸਿਲਕ ਅਤੇ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿੱਥੇ ਰੋਜ਼ਮ ਅਤੇ ਉੱਨੀ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ;
- (2) ਇੱਕ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਪਲਾਂਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਲਨ ਡੇਰਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਫੈਕਟਰੀ ਸੀ;
- (3) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡਿਪੂ

ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਨਾਫੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ: -

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ

1940-41

ਰੁ. 6,419 ਹੈ

1941-42

ਰੁ. 33,392 ਹੈ

1942-43

ਰੁ. 44,935 ਹੈ

1943-44

6 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦਾ XV, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਸਰਸ ਸਲਿਗ- ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ

ਗਿਆ
ਲਾਗੂ
ਜੇਕਰ
ram etc.,
v.
Commis-
sioner of
Income-tax

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਅਲੀ ਜਾਂ ਨਕਲੀ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1941 ਦੇ ਐਕਟ XXIV ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 1941 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 10A ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

Kapur J.

5 ਸਤੰਬਰ 1941 ਨੂੰ ਚੂਨੀ ਲਾਲ, ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਗ ਦੀ ਇੱਕ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਸਿਲਕ ਅਤੇ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਸਟਾਕ ਇਨ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸੀ। ਚੁਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਨੇ 65,000 ਰੁਪਏ ਲੈ ਲਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਲਿਆ" ਅਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1943-44 ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਟਰਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਜੋਂ ਅੱਧੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਚੁਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ। ਮੁਨੀ ਲਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10 ਅਕਤੂਬਰ 1944 ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅਸ਼ਕ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ:-

- (1) ਡੀਡ ਨੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਸਹੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਮਾਂ ਹੋਵੇ;
- (2) ਤਿੰਨੋਂ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕੋ ਮਾਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (3) ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਸੁਤੰਤਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਸਾਈਗ- ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਮ ਆਦਿ, ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ- ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਇਹ 26 ਜੁਲਾਈ 1941 ਤੋਂ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੀਨਰ ਲਈ ਸੀ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ 31 ਜੁਲਾਈ 1942 ਅਤੇ ਉਹੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 1 ਤੋਂ ਚਾਰਜਯੋਗ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਮਿਆਦ

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਅਗਸਤ 1942 ਤੋਂ 27 ਜੁਲਾਈ 1943 ਤੱਕ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਈਗ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਅੱਲਾਹ ਬੁਰਾ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 10-ਏ ਈਪੀਟੀਏਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਸਾਈਗ ਰਾਮ-ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਦੋ ਸਵਾਲ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਲ 1945-46 ਲਈ 28 ਜੁਲਾਈ 1943 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ 2* ਜੁਲਾਈ 1944 ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰਜਯੋਗ * ਲੇਖਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਥੇ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 24 ਸਤੰਬਰ 1948 ਨੂੰ 1945-46 ਦਾ 10-ਏ.ਈ.ਪੀ.ਟੀ.ਏ.ਏ. ਨੰ. 19(ਪੀ.ਬੀ.)। ਦੁਬਾਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ 21 ਜੁਲਾਈ 1949 ਦੀ ਮਿਤੀ, ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਭਰਾ ਸੋਨੀ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਹੁਣ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। *

ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਐਸਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:-

“ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ; / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ” >

ਸੈਕਸ਼ਨ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਮ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਮੈਸਰਸ ਸਹਗ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ
 ੋਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ।
 ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਇਓਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ? ਦੇ
 ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਬੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕੇਸ
 ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ $r < i ?ipt$. ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ
 ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਛੇ
 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਫਿਰ
 ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ
 ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
 ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸੁਓ ਮੋਟੋ ਬੁਲਾ
 ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ
 ਪੂਰਕ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਕਥਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ
 ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
 ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਰ ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, (1)
 ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਦਰਭੰਗਾ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾਧੀਰਾਜ, (2) ਪੰਨਾ
 335 'ਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਵਿਚ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ
 ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 66(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ' ਅਤੇ ਇਹ
 ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰੇ ਜੋ
 ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ :-

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ * * * * * ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ
 ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ
 ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) 52 PLR 3991

(2) ILR (1933) 12 ਪੇਟ. 319

^Messrs S'dig-ram etc., v. Commissioner of Income-tax ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1945-46 ਦੇ
 ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ
 ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹਿਸ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਕੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ. ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਿੰਦੇ, ਪਰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ * ਕੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ:-

ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੋ ਫਿਟਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸੀ?" <

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਹਤਰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

(1) ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ, ਪਿਤਾ, ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ-ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਬਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੀ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਫਰਮ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਸਿਲਕ ਅਤੇ ਵੋਨਲਨ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ

ਚੁੰਨੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਜੁਲਾਈ 1938^ਈ

ਲਾਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ-

1. ernment ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਸੀ

ਫਰਮ

ਦੇ

ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ।

>

(3) ਚਉਨ ਆਈ ਲਾਲ ਦਾ ਵਿਆਹ 1933 ਜਾਂ 1934 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸਰਸ ਸਾਲਿਗ- 1939 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੱਸ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਰੈਂਕਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਔਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ- ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ siner ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ

ਕਿਉਂਕਿ ਧੀ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬੱਚੀ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

Messrs Salig- of the tax, and the fact that the Department cannot
ram etc.,

v.
Commis-
sioner of
Income-tax

Kapur J.

- (4) ਮੁਨੀ ਲਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕਪੂਰ ਜੇ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- (5) ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਮਾਤਾ-
ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਝਗੜਾ ਸੀ,
ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਕਸ-ਸੇਸ ਮੁਨਾਫਾ
ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (6) ਪੂਰੀ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 65,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।
- (7) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਅਤੇ ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ
ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (8) ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ
ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ)।

ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ
ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਬਾਹਰੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ
ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, ■iz.. ਭਾਗ LI smarariun. ਵਾਧੂ
ਪ੍ਰੋ ਫਿੱਟ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਓਥੇ 'ਤੇ ਇਹ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ
ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੰਗਾ ਸਹਾਏ ਵਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ Ct TMD^ - L'cr^ ਲਾਭ ਟੈਕਸ
ਯੂਪੀ, (1) ਵਿੱਚ ਅਲ ਲਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੈੱਡ ਕੀਤਾ , ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੋਸ਼
ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਬੋਝ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ
ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੁਇਨਿਥਿੰਪ ਕੀਤਾ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1950 ਸਾਰੇ 595.

ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ
ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ
ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼
ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਉਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ,
ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਖੇਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ
ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਖੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਲੈਣ-
ਦੇਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕੇਸ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

the joint Hindu family was only Rs. 6,419 Messrs Salig*-
ram etc.,

ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡਿਕਸਨ ਐਂਡ ਗੌਟ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਐਟਕਿੰਸਨ, ਜੇ. ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਫੈਟੇਰਿਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।, ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੀ ਵੈਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2)। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕੇਸ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀ ਐਬੁਲੇਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀਏ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 628 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੀ ਪੋਰਟ :- -

4

“ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜ਼ਮਿੰਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੱਭੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਹਨ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮੱਗਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਹਨ:-

(1) ਅਪ੍ਰੈਲ 1940 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਪਾਸ ਹੋਣਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1940-41 ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ

(1' (1947) 1 AU. ER 723.

(2) (1942) 1 ਏ.ਈ.ਆਰ. 619. ਅਤੇ ਸਾਲ 1941-42 ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੁਪਏ ਸੀ। 33,392 ਹੈ

ਜੋ ਕਿ ਅਗਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵਧ ਕੇ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ। 44,935 ਅਤੇ ਸਾਲ 1943-44 ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਹੀ ਰੁਪਏ ਸਨ। 70,336 ਹੈ। 10 ਅਕਤੂਬਰ 1944 ਦਾ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਫਸਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਜੋ ਕਿ 26 ਜੁਲਾਈ 1941 ਤੋਂ 31 ਜੁਲਾਈ 1942 ਤੱਕ ਚਾਰਜਯੋਗ ਐਕ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਪੀਰੀਅਡ ਸੀ, ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਲਾਭ ਰੁਪਏ ਸੀ। 70,336 ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਰੁਪਏ ਸੀ। 44,935 ਜੋ ਕਿ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਸੀ। 36,000 ਇਸ ਲਈ ਜੁਲਾਈ 1940 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 1941 ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 36,000 ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮਦਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ 5 ਸਤੰਬਰ 1941 ਨੂੰ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਡੀਡ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

- (ii) ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਲਾਭ 10000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨ। 36,000
- (iii) ਵੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਝਗੜੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- (iv) ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

v.
Commis-
sioner of
Income-tax
Kapur J.

ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਵੱਧ ਰਹੇ ਮੁਨਾਫੇ, ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਗਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋਹਨ ਪਾਠਕ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ. ਪੀ. Messrs Saiig-(1), ਜਿੱਥੇ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨੂੰ ਇਨ ਰਾਮ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆ -ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ; ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਸਮੂਹਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨੈਰਸ਼ਿਪ ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਉਸ ਪੁੰਜੀ ਨਾਲ ਜੋ Lm ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਪੂਰ ਜੇ, ਚਾਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੂਨ: ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਏ. ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਲਿਕ ਨੇ ਸਫ਼ਾ 209 'ਤੇ ਕਿਹਾ:-

“ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਸੈਸ ਪ੍ਰੋ ਫਿੱਟ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਏ ਆਪਰੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਪਰਸੂਟ* ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ V0 ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੌਕਲ ਮਲ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਾਇ-ਓਰਨ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਯੂ. ਪੀ., (2) ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਮਾ ਸੇਵਾਵੰਤ ਅਤੇ ਸਕੋਰਾ ਕੱਪੜਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮਦਨ -ਟੈਕਸ ਐਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ?\$A ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਵਜੋਂ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 I. T. R. tyy.

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫਾ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਉਸ ਪਤਲੇ $u > t$ -nrin ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬੀਡੀਡੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

(1) 19 z. T. R. i o.

(1) 19 l. T. R. tyy.

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।
 Messrs Salig-
 ram etc.,
 v.
 Commissioner of
 Income-tax
 Kapur J.
 ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ
 ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,
 ਮਦਰਾਸ, ਬਨਾਮ ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਪਾਇਨੀਅਰ ਮਿੱਲਜ਼,
 ਲਿਮਟਿਡ, (2)। ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-
 ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
 ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ-
 Kapur J.

ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ
 ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ-ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ-

ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਧੂ ਪੀਆਰ-ਫਿਟਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
 ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ * ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ
 ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ * (4 ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ
 ਵਾਧੂ ਮੁਨਾਫੇ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੀ। ਸਤਿਆਨਾਰਵਣ ਬਾ^ ਜੇ ਡੀ ਪੰਨਾ 1015
 ਛਾਪਾ : -

“ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਕ
 ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਜਿਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ
 ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੇ
 ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ। ”

ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸਾਸ*ਰੀ ਜੇ., ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪਰ ਇਕਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ
 ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਪੂੰਜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲ *940-41 ਅਤੇ 1941-42 ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ
 ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਡਾਇਰੈਕ ਲੋਰ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ
 ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਲਾਈਬੀ ਲਿਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ
 ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਡੀ' ਰੈਕਟਰ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੰਪਨੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ
 ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੀ ਮੰਗ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਕ ਨੂੰ
 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ
 ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ unux ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
 1 ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਅਸਲ-ਆਈਵੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ
 ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ
 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਕਾਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅਬੂਵ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ
 ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ
 ਦੌਰਾਨ ਐਮਆਮ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਰਣਨੀਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਵੰਡ ਨਾਲ ਨਿਰਮਾਣ ਪਲਾਂਟ
 ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਟੀਐਨਈ ਏਜੇਨੇਵ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ
 ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ